

TEŞEKKÜR KONUŞMASI

Doç. Dr. Tayfun AYBEK

Aşağıdaki teşekkür konuşması Dr. Tayfun Aybek' in Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi Frankfurt/Almanya'da, Kalp-Damar ve Toraks Cerrahisi Doçenti olarak verdiği geleneksel ilk ders töreninde Dekan, Üniversite senatosu, öğrenciler ve yakınlarına Almanca olarak yaptığı konuşmadan Türkçeye çevrilmiştir.

Fakültenin en büyük amfisinde yapılan bu törende önce 45 dakikalık bir ders „lecture“ verildikten sonra, Fakülte Dekanı, Doçent olan kişiye diplomasını takdim eder ve cübbesini giydirir. Daha sonra da Doçent geleneksel teşekkür konuşmasını yapar.

„Beni dünyaya getiren, o savunmasız muhtaç bir bebekten erdemli dolu bir kişilik yaratan, benim her mutlu anımı ve bütün acılarımı paylaşan, bana ihtiyacım olan her konuda destek olan, sorumluluk, fedakârlık, hassasiyet ve insanları sevmeye sanatını aşıl原因an, ilerleme yolunda bütün yollarımı açan çok sevgili anne ve babama sonsuz teşekkür ederim. Beni Üniversiteye yollarken „Oğlum, kariyerinde yükseldikçe, o kadar da alçak gönüllü olmaya çalış“ diyerek uğurlayan bu değerli şahsiyetlerin her zaman başımın üstünde yeri vardır.

Beni ilkokuldan itibaren yetiştiren tüm öğretmenlerime, gösterdikleri sabır ve fedakârlıkları için, bana çağdaş eğitimcilerle bilimselliğin ilk tohumlarını verdikleri için, sosyal olarak beni hoşgörölü, yardımsever, vatansever ve hümanist yetiştirdikleri için, kazandırdıkları mantık biliminin ışığı altında hayata atılmamı sağladıkları için teşekkür ederim.

Özellikle İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi hocalarıma kaliteli bir yüksek öğretimi için, bana yabancı çok gelişmiş ülkelerde bile, onlarla rekabet edecek derecede tıbbi bilgi ve beceriyi kazandırdıkları için, mesleğim konusunda tecrübelerimi arttırmak amacı ile gittiğim yurt dışı temaslarımı kurdukları ve teşvik ettikleri için, bilimselliği ve objektifliği aşılıyarak, en tartışmalı konularda bile en rasyonel cevapları bulma yeteneğini öğrettikleri için teşekkür ederim. Sizin sayesinde aldığım eğitim, sadece Tıp eğitimi ile kalmamıştır. Diğer öğretileriniz hayat anlayışı ile ilgilidir ve hayata bakış açısıdır. Her alanda ve her yerde dogmalar ile nasıl mücadele edilebileceğini öğrettiğiniz için sizlere minnettarım.

Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi, Kardiyovasküler Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Anton Moritz başta olmak üzere bana iyi bir cerrahi eğitimi sağlayan bütün hocalarıma, büyük eğitimci ruhları için, ırk, düşünce ve orijin gözetmeksizin verdikleri değerli bilgiler için teşekkür ederim. Sizin tecrübeleriniz ile kavruılan bu insan şimdi birçok hastaya şifa sağlamak için gece gündüz çalışacak, yine sayenizde bir öğretim görevlisi olmaya hak kazandığı için gelecek kuşaklara bu tecrübeleri, bilimsellikle çağın gelişimine ayak uydurarak, aktaracaktır. Bundan emin olunuz ki, sizler her gün her cerrahi adımda anılan ve isimleri unutulamayacak kişilersiniz.

Bana bütün bilimsel çalışmalarım da, projelerim de destek olan, sadece sıradan bir iş arkadaşı değil, en yakın hayat dostum, sağ kolum Dr. Selami Doğan` a teşekkür ederim. Birlikte yarattığımız çalışmalar dünyanın en önemli dergilerine makale oldu, birlikte tasarladığımız projeler sonuca vardı ve hastalarımıza şifa verdi. Birbirimizi tam amlayan unsurları çok iyi değerlendirdik ve bundan sonra da bu çizgide kalacağız.

... Bütün diğer asistan arkadaşlarıma... (tek tek isimleri ile hitap eder) ... daha sonra sırası ile Ameliyat, yoğun bakım, servis hemşire ekiplerine... gece gündüz yorulmak bilmeden tedavi ettiğiniz, koruduğunuz hastalarım adına... Kalp cerrahisi demek sadece ameliyatı başarı ile bitirmek değil, aksine onunla bütünleşen başarılı ve fedakâr hemşire kadrosuna sahip olabilmek demektir. Sizleri yorulmaz azminizden dolayı takdir ediyorum... en içten teşekkürümü sunarım...

Saygıdeğer konuklar, huzurunuzda Mustafa Kemal Atatürk`e teşekkür etmek istiyorum.! Onun sayesinde bilim ve mantığın, klişeleşmiş olgulardan ve kesinlikle doğru olduğu sanılan dogmalardan ne kadar farklı olduğunu, gerçekçiliğın ne demek olduğunu ilk kez gördüm. Etraftaki „tekdüzelige“ rağmen tek başına fikir üretip, bunu kitlelere sunmanın ne demek olduğunu, hatta bu durumda yalnız kalmanın nasıl olduğunu, hissettim. „Neden olmasın?“ sorusundan sonra, olamayacakları olur yapan inatçı çalışkanlığı ilk kez onun tarihe attığı imza ile hissettim. İnsanlık değerleri göz önünde tutularak gerek Avrupa ve gerekse Amerika`da bir Türk evladı olarak çok çabuk entegre edilip, sonunda her yerde şahsiyetime saygı duyulmasını sağladığı için ona minnettirim. Atam, senin sayende Türk olmaktan gurur duyuyorum ve bugün bunu burada alnım açık söyleyebiliyorum. Belki sen birçok kişi için „sadece“ bir savaş kahramanı ve devlet adamısın. Ama ben seni anlayan torunlarının arasındayım.

Sevgili oğlum, bu ağır çalışma temposu içinde seni unuttuğumu sanma. Üç yaşında olmana rağmen etrafta olup biten her şeyi algıladığımı biliyorum. Sürekli „baba hasta adamı iyileştirmeye gidiyor“ bahanesi ile seni çok sık yalnız bıraktığımı ve oyunlarımızı kesmek zorunda kaldığımı biliyorum. Kusura bakma... Bana her seferinde gitmeme izin verdiğin için, bazen uzun süre görüşmemize rağmen değişmeyen sıcaklığıyla bana koştuğun için, bana çok şefkatli bir duygu olan babalığı tattırdığın için teşekkür ederim.

Değerli konuklar, neden böyle bir teşekkür konuşmasında konuşmacı eşini en sona iter? Gayet basit: çünkü, duygulanıp sözlerini tamamlayamayabilir... Gerek mesleki gerekse özel hayatımdaki aldığım en büyük destek senin varlığıdır, bir tanem... Şimdiye kadar bana gösterdiğin desteği burada saymakla bitiremem... Bana hiçbir Üniversitede kitabı yazılmamış şeyleri öğrettin, birlikte yaşamayı seninle öğrendim. Fedakârca beni her saniyemde desteklediğin için, öz eleştiriyi bana aşıladığın için, benimle gurur duyduğun için, gerektiğinde beni frenlediğin için ve hep yanımda olduğun için sana sonsuz teşekkür ederim...

Senin hayat arkadaşlığın alabileceğim en büyük ödüdür...

...Seni seviyorum...

Buraya benim için gelen herkese candan teşekkür ederim.

Saygılarımla.